

ANIVERSAREA A 90 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA I.C.A.R.

Onorată asistență,

Îmi revine onoranta misiune de a exprima din partea conducerii Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu - Șișești”, satisfacția de a ne reuni în această Aulă, pentru a sărbători împreună împlinirea a nouă decenii de la înființarea Institutului de Cercetări Agronomice al României (ICAR), prin Legea nr. 32/1927, al cărui scop este stipulat în primul articol **„pentru rezolvarea problemelor cari interesează agricultura țării”**.

Expunerea de motive a fost făcută în ziua de 9.04.1927, în Adunarea Deputaților de Constantin Garoflid, ministrul Agriculturii și Domeniilor, care arăta printre altele:

„Producția agricolă medie la hectar (în țara noastră) nu reprezintă astăzi decât jumătate din producția medie ce se obține în țările cu cultură intensivă din Occident”.

„O producție superioară nu o putem însă bizui numai pe tradiție și pe metode empirice de până acum. Pământul și clima noastră permit posibilități de producție mai mari decât acelea obținute până astăzi. Aceste posibilități nu pot fi realizate decât aplicând agriculturii noastre metodele și cuceririle științei. Pentru aceasta este necesar să cunoaștem precis toate fenomenele cari condiționează procesul producției agricole la noi”.

„Pentru studierea științifică a problemelor fundamentale ale agriculturii țării este necesară înființarea unui așezământ înzestrat cu toate mijloacele tehnice și cu energiile necesare pentru a întreprinde cercetări sistematice cuprinzând toate aspectele agriculturii și a da acestor cercetări atât unicitatea, cât și putința de realizare practică și de răspândire”.

„Institutul de Cercetări Agronomice nu-și va putea îndeplini misiunea sa decât dacă va fi sprijinit, pentru verificarea datelor obținute în laboratorii, de o rețea de stațiuni agricole, viticole, horticole, fitopatologice și de ameliorarea plantelor”.

Deputatul Vintilă I. Brătianu, care a pledat cu pasiune pentru adoptarea acestei legi, spunea:

„Cred că, într-o țară agricolă ca a noastră este nevoie de un astfel de institut, care să facă legătură între știința teoretică și aplicarea ei practică, ceea ce este, după noi, țelul lui de căpetenie”.

„Trebuie ca toate aceste cercetări făcute, să meargă să rodească în adâncime prin rețeaua întregă, prin toate stațiunile agronomice din toate regiunile”.

Iar când a venit vorba despre necesitatea înzestrării institutului cu terenuri pentru experimentări și finanțare s-a adresat ministrului agriculturii și celui de finanțe spunând:

„Dați institutului pământ de unde nu se știe și bani de unde nu aveți ”.

În încheierea dezbaterilor, C. Garoflid, ministrul agriculturii, spune:

„Institutul de Cercetări Agronomice presupune cercetători. Este o distincțiune între cercetător și un tehnician. Pentru a fi cercetător nu e suficient să ai diplomă de studii superioare. Trebuie dispoziția nativă de a pătrunde problemele, trebuie curiozitatea de a se preocupa, în mod desinteresat, de cercetarea problemelor, bineînțeles și pregătirea necesară. Acești oameni sunt rari, chiar în țările occidentale, cu atât mai mult la noi și de aceea aș vrea ca d. Brătianu să primească sugestia mea, care este următoarea:

Locurile de șefi de secție sunt, mi se pare, 7 sau 8. Nu avem personalul întreg. Eu nu îl voi numi întreg. Voi numi numai pe acei oameni – și mi se pare că sunt numai trei – cari merită acest titlu de cercetători, celelalte locuri vor rămâne vacante.

Rog partidul liberal să nu le completeze, decât cu oamenii cari să reprezinte o adevărată valoare și numai atunci când îi vom avea”.

Legea prevedea o structură a institutului cu 5 secțiuni:

- fitogenetică și fitotehnie
- chimie, microbiologie și fizică agricolă
- fitopatologie, entomologie și parazitologie
- creșterea animalelor
- mașini, îmbunătățiri funciare și construcții rurale

Prin Legea din 1932, prima secțiune se divizează în Secțiunea de Ameliorarea Plantelor și Controlul Semințelor și Secțiunea de Fitotehnie și se înființează noi secțiuni ca: Viti-Vinicolă și Horticolă și Secțiunea de Economie Rurală.

Se prevede, de asemenea, că **institutul se dotează cu suprafața de 11 ha din terenul Academiei de Înalte Studii Agronomice și 40 ha în zona Băneasa, menționându-se că Ministerul Agriculturii și Domeniilor „poate dota Institutul cu alte suprafețe de teren necesare urmării diferitelor probleme. Toate terenurile, clădirile și inventarul aflate în folosința ICAR sunt inalienabile și nu se vor putea înstrăina nici în total, nici în parte pentru orice destinație ar fi și nici întrebuința în alte scopuri decât în acelea pentru care sunt destinate prin prezenta lege”.**

Prin aceeași lege, se înființează în diferite regiuni de sol și de climă ale țării stațiuni agronomice, viticole, horticole, sericicole și stațiuni speciale pentru ameliorarea plantelor.

La 1 ianuarie 1928, Prof. Gheorghe Ionescu-Șișești este numit director al ICAR, iar în august același an a demarat construcția clădirii în care ne aflăm, astfel că în anul 1933, secțiunile ICAR au început să se instaleze în noul local.

Odată stabilite prin lege domeniile și obiectivele de cercetare, activitatea institutului s-a concentrat pe realizarea acestora, abordând problemele majore ale așezării agriculturii pe baze tehnice moderne.

În domeniul ameliorării plantelor, a început colectarea și evaluarea numeroaselor soiuri și populații locale, s-a făcut schimb de material biologic cu diferite unități de cercetare din străinătate, s-au realizat culturi comparative la principalele plante de cultură și s-a organizat producerea de semințe selecționate. S-au creat soiuri noi de grâu, orz, ovăz, porumb, care au înlocuit vechi soiuri locale și populații. Este demn de menționat soiul A-15, obținut de prof. Gh. Ionescu-Șișești, care s-a cultivat peste 30 de ani, pentru capacitatea ridicată de producție și rezistență la ger, cădere și boli.

Semnalăm, de asemenea, crearea încă din anul 1933 a hibridilor de porumb prin utilizarea liniilor consangvinizate obținute din soiuri locale și străine.

Aceste realizări sunt rezultatul unor activități desfășurate cu multă pasiune, cu eforturi deosebite de pionierat, a căror apreciere nu poate fi făcută fără a menționa oameni de știință ai timpului respectiv ca Gh. Ionescu-Șișești, Nicolae Săulescu, Vasile Velican, Vladimir Moșneagă, Alexandru Priadcencu și alții.

În domeniul tehnologiilor de cultivare s-au efectuat studii și experiențe privind asolamentele, stabilirea epocii și densității optime de semănat, influența îngrășămintelor, efectul diferitelor metode de lucrare a solului, inclusiv sistemul „dry farming” în zonele secetoase. Și în aceste cercetări este prezent prof. Gh. Ionescu-Șișești având colaboratori pe Amilcar Vasiliu, Irimie Staicu, Nicolae Hulpoi, Grigore Coculescu, Dumitru Săndoiu.

Alte domenii ca protecția plantelor, chimia solului, economia rurală au înregistrat progrese evidente prin personalități remarcabile ca Traian Săvulescu, Teodor Saidel și respectiv Nicolae Cornățeanu.

Este de menționat că programul de cercetare al ICAR-ului s-a realizat atât în cadrul centralei de la București, cât și în stațiunile și centrele de cercetare amplasate în diferite zone ale țării. O preocupare aparte a ICAR-ului a constituit-o transpunerea în practică a concluziilor rezultate în activitatea institutului și a stațiunilor teritoriale prin publicații și acțiuni inițiate în colaborare cu Camerele agricole.

Cel de al 2-lea Război Mondial a afectat activitatea institutului care a fost însă reluată după terminarea conflictului care a generat tragedii și a schimbat orânduiri sociale și politice. În 12 august 1941 are loc un eveniment deosebit – **înființarea Academiei de Agricultură din România**, în urma încetării activității Societății Naționale de Agricultură, înființată în martie 1913 și a dorinței exprimate de adunarea generală a acesteia. În Decretul-Lege de înființare nr. 2295/1941 se stipulează că scopul Academiei este *de a contribui la progresul cercetărilor științifice în domeniul agriculturii, în sensul ei cel mai larg, coordonarea activității științifice agricole românești și adunarea documentației necesare pentru folosința agriculturii practice de pe tot cuprinsul țării.*

Academia avea 70 membri titulari grupați în 8 secții.

În adunarea generală din 10 iulie 1942 au fost aleși: Constantin Garoflid – președinte, Gheorghe Ionescu-Șișești - vicepreședinte, Nicolae Săulescu – secretar general și 4 membri. Ulterior mai sunt aleși ca vicepreședinți Alexandru Ciucă și Aurelian Pană.

Tot prin Decret-Lege (nr. 227/25.11.1942), similar cu cerințele pentru Biblioteca Academiei Române, se prevede ca „*pentru Academia de Agricultură din România să fie trimise câte un exemplar din cărțile, broșurile, fasciculele și publicațiile periodice cu conținut științific referitor la agricultură cu ramurile ei, zootehnie, medicină veterinară, economie politică, economie rurală, legislație agrară, știință aplicată și tot ce este în legătură cu agricultura*”.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor donează în plină proprietate Academiei imobilul din str. Polonă 8, colț cu bd. Dacia.

Academia a reușit să adune în jurul ei personalități din cercetare și învățământ, devenind astfel un for de înaltă ținută științifică și culturală, coordonator și transmițător în practica agricolă a noutăților științifice.

Între Academia de Agricultură, ICAR și ICZ a existat o strânsă colaborare, de dezvoltare a rezultatelor de cercetare, care erau apoi publicate în Buletinul Academiei de Agricultură, aceasta acordând și premii cercetătorilor pentru rezultate deosebite.

La 4 iulie 1945, Academia de Agricultură, prin decizia Guvernului, *se desființează pentru interese superioare de stat.*

După al Doilea Război Mondial, evenimentele politice, sociale și economice au condus la necesitatea adaptării organizării cercetării la noile condiții.

Au fost înființate noi institute și stațiuni experimentale care să susțină dezvoltarea agriculturii. În acest sens, ICAR se reorganizează prin transformarea unor secții în Institute de profil.

În 1992 se înființează Institutul Central de Cercetări Agricole (ICCA) cu scopul de a organiza în mod unitar cercetarea științifică din agricultură, pentru a face față noilor cerințe de creștere a producției. Acesta se compunea din Institutul de Cercetări pentru Cereale și Plante Tehnice Fundulea, rezultat prin fuzionarea ICAR cu Institutul de Cercetări pentru Cultura Porumbului; Institutul de Cercetări Horti-Viticole, Institutul de Cercetări pentru Mecanizarea și Electrificarea Agriculturii, Secția de Economie Agrară și Secția de Pedologie, care mai târziu se reorganizează în institute.

În 1967 se înființează ICP Mărăcineni, ICVV Valea Călugărească, ICL Vidra, ICCSZ Brașov, ICPP București și un mare număr de stațiuni teritoriale.

Sunt de menționat, de asemenea, institutele din domeniul creșterii animalelor (ICC Bovine, IBNA, ICC Porcilor, ICC Ovine și Caprine, ICC Păsări și Animale Mici), **Institutul de Cercetări Pasteur.**

La 14 noiembrie 1969 se înființează Academia de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” (ASAS) cu menirea de a concentra forțele de creație științifică, să coordoneze activitatea de cercetare agricolă de pe întreg cuprinsul țării, să valorifice eficient rezultatele cercetării, să răspundă de organizarea producerii de sămânță, material săditor, animale de prăsilă, seruri și vaccinuri necesare agriculturii.

ASAS s-a constituit și ca *for de consacrare* prin recunoașterea meritelor deosebite în dezvoltarea științelor agricole pe care le au membrii săi.

În ședința de înființare au fost aleși 117 membri, din care 45 membri titulari, 55 membri corespondenți și 17 membri de onoare.

ASAS preia și dezvoltă în structura sa toate domeniile de cercetare-agricolă prin înființarea unor noi stațiuni și institute, în concordanță cu obiectivele unei dezvoltări intensive a agriculturii. S-a dezvoltat baza tehnico-materială a unităților de cercetare, s-au construit clădiri pentru laboratoare, dotate cu aparatură modernă (inclusiv fitotroane, zootron) și s-a îmbunătățit dotarea cu echipamente de câmp, care a permis extinderea tematicii de cercetare și aprofundarea acestora.

Resursa umană a înregistrat creșteri semnificative, numeric și calitativ, care au permis obținerea unor rezultate cu certă valoare științifică și practică, având un impact evident favorabil asupra performanței în producția agricolă.

După anul 1989, procesul de revigorare și reorganizare a cercetării agricole a fost complex datorită diversității problemelor apărute: abordarea dezvoltării durabile a agriculturii și a mediului rural, revigorarea activității ASAS printr-un nou statut și alegeri de noi membri, reconsiderarea patrimoniului funciar administrat de unitățile de cercetare, adaptarea programelor de cercetare la noile cerințe economico-sociale, finanțarea în condiții de competiție.

A fost și încă este o perioadă dificilă pentru cercetarea agricolă datorită tendințelor de diminuare a patrimoniului funciar, a unei finanțări insuficiente și a reducerii resursei umane. Trebuie să recunoaștem că în acest an conducerea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale a dispus măsuri de rezolvare a acestor dificultăți, de punere în practică a prevederilor Legii nr. 45/2009.

În continuare, prezentăm succint și selectiv din realizările unităților de cercetare-dezvoltare agricolă care merită semnalate prin importanța contribuției la făurirea unei agriculturi moderne și competitive prin performanță și eficiență, în ciuda greutăților semnalate, acest lucru dovedind că există un potențial de cercetare dat de eforturile și pasiunea cercetătorilor existenți.

În domeniul **culturilor de câmp**, la Institutul de la Fundulea și la stațiunile din rețeaua sa, ca rezultat al cercetărilor multidisciplinare de genetică, ameliorare, fiziologie, biotehnologie, biochimie și chimie a plantelor au fost create, înregistrate și introduse în cultură 371 de genotipuri, dintre care 204 au fost brevetate. S-au realizat 84 de soiuri la cereale păioase, 86 hibrizi de porumb, 46 hibrizi de floarea soarelui, 16 de soia, 67 de plante furajere, la cartof 27 soiuri brevetate și alte soiuri de sfeclă de zahăr, de mazăre, fasole, in, sorg, orez, cânepă, bumbac, ricin etc.

La grâu s-a realizat o îmbunătățire continuă a structurii soiurilor, demnă de remarcat fiind crearea primelor soiuri semipitice, o prioritate pentru condițiile temperate. Noile soiuri de grâu, care ocupă 70% din suprafața cultivată, se caracterizează prin potențial sporit de producție, rezistență la cădere, la boli foliare, la secetă și iernare, și printr-o calitate de panificație superioară. Unele soiuri au fost introduse și în alte țări ca Ungaria, Turcia, Canada, Rep. Moldova și Rep. Chirghiză.

Rezultate însemnate s-au obținut și în ameliorarea speciei Triticale (14 soiuri) și a porumbului, unde generalizarea utilizării hibrizilor s-a făcut în 7 ani.

La floarea soarelui, ICCPT Fundulea a obținut primii hibrizi (premieră mondială), produși la scară comercială.

În domeniul tehnologiilor de cultură, au fost elaborate și implementate soluții tehnologice pentru valorificarea superioară a resurselor (sol, îngrășăminte, apă, radiație solară etc.). În experiențe staționare de lungă durată s-au abordat aspecte privind optimizarea ameliorării culturilor și a fertilizării, compactarea solului, particularitățile ale agriculturii ecologice și a celei conservative.

Pentru pajiștile agricole au fost create 27 de soiuri cu tehnologii specifice, inclusiv mașini și utilaje specifice zonei montane.

În domeniul **horticulturii**, printr-o activitate susținută s-au creat soiuri cu rezistență sporită la boli și cu însușiri calitative superioare.

Astfel, numai în ultimii 18 ani s-au omologat 350 de soiuri aparținând la 24 specii pomicole. În legumicultură s-au creat 380 de soiuri și hibrizi aparținând la 40 de specii și s-a asigurat sămânță care acoperă 75% din totalul suprafețelor cu legume în câmp, iar hibridii cultivați în sere și solarii se cultivă pe 15 – 50% din suprafața protejată.

O direcție nouă de cercetare o reprezintă introducerea în cultură a unor noi specii pomicole (Aronia, curmal chinezesc) și legumicole (cartof dulce, castravete amar, plante cu multiple întrebuințări).

În viticultură s-au creat numeroase clone și soiuri noi pentru struguri de vin și pentru masă.

În producerea materialului săditor, s-au asigurat prin pepinierele proprii zeci de milioane de pomi fructiferi și vițe altoite cu care au fost înființate plantațiile pomicole și viticole ale țării.

La stațiunea Dăbuleni s-au obținut rezultate deosebite în ameliorarea solurilor nisipoase și a nisipurilor și s-au elaborat tehnologii de cultură specifice acestui areal și s-au creat soiuri de fasoliță, arahide, pepeni verzi.

În ce privește valorificarea superioară a produselor horticole s-au elaborat tehnologii de păstrare în atmosferă modificată și refrigerare, de obținere de conserve sterilizate, băuturi răcoritoare, produse deshidratate și dietetice. Institutele de profil au elaborat majoritatea proiectelor pentru înființarea plantațiilor pomicole, a depozitelor de păstrare a produselor horticole, a unor centre de prelucrare legume și fructe.

Dintre realizările în domeniul **creșterii animalelor** putem enumera:

- Crearea și omologarea rasei de taurine „Bălțată cu negru românească”, a rasei „Brună”, a rasei „Bălțată românească” și a rasei de „Bubaline românești”;
- Crearea și omologarea raselor de ovine: „Merinos de Palas”, „Țigaia de Rușețu”, „Karakul de Botoșani”, „Rasa de Carne - Palas”, „Rasa de Lapte - Palas” și „Carabașa românească”;
- Crearea și omologarea rasei de suine „Albul de Rușețu”, a liniilor sintetice de porcine „345” și „Periș 2000” cu care s-au realizat hibridii comerciali „Perhib 1” și „Perhib 2”;
- Realizarea de tehnologii, tehnici și tehnologii integrate în creșterea intensivă (ferme, complexe industriale) a suinelor;
- Crearea de tehnologii performante în creșterea păsărilor, și omologarea hibridilor de găini pentru carne și a hibridilor de găini pentru ouă;
- Realizări notabile în domeniul nutriției și biologiei animale exprimate prin: crearea și dezvoltarea de metode de analiză a furajelor, tehnologii de preparare și conservare a furajelor cu ajutorul biotehnologiilor, dezvoltarea unor sisteme durabile de management zootehnic, cu protejarea resurselor genetice și prin promovarea bunăstării animalelor.

În domeniul **pisciculturii** s-au elaborat tehnologii și procedee inovative de reproducere și dezvoltare a unor specii piscicole, de reproducere artificială și creștere intensivă, de producere și utilizare a biomasei zooplanctonice, de aclimatizare a unor noi specii, cum este specia *Polyodon spathula* cu o importanță economică de excepție. S-a organizat genoteca de specii și rase de specii (Nucet) și s-au livrat cantități semnificative de material biologic pentru popularea mediului acvatic în România și în alte țări.

În domeniul **medicinii veterinare**, obiectivele cercetării au urmărit: apărarea sănătății animalelor, prevenirea pătrunderii și extinderii în țara noastră a unor boli exotice, protecția sănătății publice, protecția mediului. În acest sens, rezultatele de cercetare constau în omologarea de produse medicinale veterinare eficiente, elaborarea de metode, metodologii, tehnologii și studii care stau la baza programelor și strategiilor sanitar-veterinare naționale.

S-au eradicat boli transmisibile (pesta bovină, pleuropneumonia contagioasă bovină, variola ovină, morva, durina, bruceloza bovină, febra aftoasă, pesta porcină clasică) și s-au combătut eficient boli epizootice ca rabia, pseudopesta aviară, agalaxia contagioasă a oilor și caprelor, bucoza bovină și s-au elaborat noi metode de diagnostic, profilaxie și combatere a bolilor la animale și de control al siguranței și calității produselor alimentare de origine animală.

În domeniul **industrii alimentare** s-au obținut produse fără gluten, cu conținut scăzut de glucide, dar mărit de proteine, numeroase sortimente de panificație, produse fortifiante cu diferite ingrediente. S-au obținut, de asemenea, mai multe brevete de invenție referitoare la obținerea diferitelor produse cu destinații speciale.

Cercetările privind economia agrară și dezvoltarea rurală au condus la elaborarea zonării producției agricole, la optimizarea structurilor agrare, la elaborarea de programe informatice și ghiduri practice tehnico-economice pentru fermele agricole. Institutul a participat la evaluarea economică a terenurilor agricole și la organizarea teritoriului într-un sistem unitar de coordonare. De asemenea, s-a elaborat fundamentarea Programului de Dezvoltare Rurală.

În domeniul **mecanizării lucrărilor agricole**, institutele și stațiunile de specialitate au contribuit hotărâtor la:

- realizarea sistemului de mașini pentru tehnologiile culturilor agricole principale din România;

- furnizarea proiectelor tehnice de execuție, industriei construcțiilor de mașini agricole, la peste 35 de agenți economici din domeniu;
- obținerea a 415 brevete de invenție (perioada 1965 – 2017) și a 300 premii, diplome și medalii la principalele saloane internaționale de invenții din Europa (Geneva, Bruxelles, Varșovia, Hanovra etc. (pentru 1996 – 2017));
- la furnizarea prin Centrul de Formare Profesională și Centrul de Evaluare și Certificare a Competențelor Profesionale a activităților de formare, calificare și perfecționare pentru 12 ocupații profesionale din domeniul de activitate și la armonizarea mașinilor și instalațiilor agricole proiectate și testate la normele tehnice de standardizare și Securitate conform directivelor și legislației UE (MAȘINI - Directiva 2006/42/CE, ZGOMOT - Directiva 2000/14/EC, DIRECTIVA 90/128/EEC).

În domeniul **pedologiei și agrochimiei** s-a realizat harta solurilor României la diferite scări, atlasul monitoringului stării de calitate a solurilor, metodologia elaborării studiilor pedologice și de bonitare și s-a elaborat sistemul român de clasificare și cel de taxonomie a solurilor. S-au elaborat metodologii de analiză agrochimică a solurilor, de evaluare a îngrășămintelor și a stării de nutriție minerală a plantelor, precum și tehnologii de producere a unui larg sortiment de îngrășăminte foliare, organo-minerale și ecologice.

S-a evaluat potențialul de manifestare a degradării terenurilor, s-au elaborat tehnologii antierozionale și pentru reducerea deficitului sau excesului de apă. S-au identificat areale de soluri poluate și s-au elaborat tehnologii de ameliorare a calității acestor soluri, inclusiv a celor poluate cu nitrați.

S-a elaborat tehnologia de cadastrare, care se aplică în teritoriu.

Institutul a colaborat cu specialiștii meteorologi la realizarea unor studii și a unor obiective de urmărire a mersului vremii.

În domeniul **silviculturii**, activitatea INCDS „Marin Drăcea” s-a materializat în zeci de mii de studii, proiecte, documentații, recomandări care au urmărit:

- elaborarea succesivă a „*Tabelelor dendrometrice*”, respectiv „*biometrice*”, pentru zeci de specii forestiere, prin care s-a asigurat creșterea preciziei de determinare a volumului și creșterii pădurilor, pentru gestionarea corespunzătoare a acestora;
- amenajarea integrală a pădurilor statului, România fiind prima țară în această situație;
- zonarea funcțională a pădurilor țării;
- elaborarea metodelor de combatere a dăunătorilor forestieri;
- refacerea unor păduri slab productive prin împădurire cu specii valoroase;
- reconstrucția ecologică prin împădurirea unor terenuri degradate;
- înființarea pepinierelor pentru puieți forestieri/ornamentali și realizarea sistemului de perdele forestiere;
- amenajarea bazinelor hidrografice torențiale;
- proiectarea rețelei de drumuri forestiere;
- înființarea aliniamentelor forestiere de-a lungul căilor de comunicație (48 mii km) ș.a.

O privire asupra evoluției instituțiilor de cercetare agricolă de-a lungul a nouă decenii, relevă o continuitate privind, pe de o parte, obiectivele de cercetare și anume dezvoltarea cunoașterii în domeniile agriculturii și preocuparea de transfer al rezultatelor cercetării la nivelul practicii agricultorilor, iar pe de altă parte atribuțiile similare ale acestor instituții, de la înființarea ICAR și ICZ, la Academia de Agricultură din România, Institutul Central de Cercetări Agricole și până la actuala Academie de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” cu rețeaua de institute și stațiuni, toate având același rol de generator de progres în domeniul care asigură existența umană.

La acest moment aniversar, omagiem personalitățile și toți cercetătorii care și-au dăruit anii de muncă creatoare unui țel generos, de a contribui la creșterea bunăstării populației țării. Nu trebuie uitați, ci respectați.